

तत्रचंद्रमसाद्यानद्यस्तासांपुण्यैःसलिलैरुभयत्रांतर्बहिश्चात्मनोमलंक्षालयन् तपआस्थितइत्युत्तरेणान्वयः ॥ ३५ ॥ अस्यतेभूमौक्षिप्यतइत्यष्टि
बीजम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ विद्ययाउपासनया पक्ककषायः दग्धकामादिवासनःयुयुजे आत्मनोब्रह्मतांभावयामास अक्षाणींद्रियाणि अनिलःप्रा
णःआशयश्चित्तम् विजिताअक्षादयोयेन ॥ ३८ ॥ आस्तेस्मवर्षशतमितिज्ञानस्यदुःसाधनतांदर्शयति अतएवभक्तिकृतवानित्याह वासुदेवे र
तिमुद्वहन् अन्यद्देहादिकंनवेद ॥ ३९ ॥ सएवंवर्तमानःआत्मन्यात्मानंविद्वान् अन्यस्मादुपरराम कथंविद्वानव्यतिरिक्ततया देहादिव्यतिरिक्तत्वेन
कुतःव्यापकतयादेहादिप्रकाशकत्वेन ननुदेहाद्याकारोविमर्शएतत्प्रकाशयति नतुनिराकारआत्मातआह आमर्शस्यापिसाक्षिणम् अयंभावःआ

तत्रचंद्रमसानामताम्रपर्णीवटोदका ॥ तत्पुण्यसलिलैर्नित्यमुभयत्रात्मनोमृजन् ॥ ३५ ॥ कंदाष्टिभिर्मूल
फलैःपुष्पपर्णैस्तृणोदकैः ॥ वर्तमानःशनैर्गात्रकर्षणंतपआस्थितः ॥ ३६ ॥ शीतोष्णवातवर्षाणिक्षुत्पिपा
सेप्रियाप्रिये ॥ सुखदुःखइतिद्वंद्वान्यजयत्समदर्शनः ॥ ३७ ॥ तपसाविद्ययापक्ककषायोनियमैर्यमैः ॥ युयु
जेब्रह्मण्यात्मानंविजिताक्षानिलाशयः ॥ ३८ ॥ आस्तेस्थाणुरिवैकत्रदिव्यंवर्षशतंस्थिरः ॥ वासुदेवेभग
वतिनान्यद्देहोद्वहन्नरतिम् ॥ ३९ ॥ सव्यापकतयात्मानंव्यतिरिक्ततयात्मनि ॥ विद्वान्स्वप्नइवामर्शसाक्षिणं
विररामह ॥ ४० ॥ साक्षाद्भगवतोक्तेनगुरुणाहरिणानृप ॥ विशुद्धज्ञानदीपेनस्फुरताविश्वतोमुखम् ॥
॥ ४१ ॥ परेब्रह्मणिचात्मानंपरंब्रह्मतथात्मनि ॥ वीक्ष्यमाणोविहायेक्षामस्मादुपररामह ॥ ४२ ॥ पतिंपरम
धर्मज्ञवैदर्भीमलयध्वजम् ॥ प्रेम्णापर्यचरद्वित्वाभोगान्सापतिदेवता ॥ ४३ ॥

मर्शोनामांतःकरणवृत्तिः साचजडत्वादात्मप्रकाशैवेति यथास्वमेममेदंशिरच्छिन्नमित्यादिप्रतीतौतद्व्यतिरिक्तमात्मानंवेत्तितद्वत् ॥ ४० ॥ केनविद्वान्
नूतत्राह साक्षाद्भगवतोक्तेनगुरुस्तेनोक्तेनसर्वतोमुखंयथातथास्फुरता अनवच्छिन्नेनज्ञानेन ॥ ४१ ॥ तदेवाह परइति ब्रह्मैवाहंनसंसारीति ब्रह्मण्या
त्मनईक्षणेशोकादिनिवृत्तिः अहमेवब्रह्मेत्यात्मनिब्रह्मणईक्षणेब्रह्मपारोऽक्ष्यनिवृत्तिः अतोव्यतिहारेणेक्षमाणअस्मात्संसारादुपरराम नन्वेवमपि
जीवस्यकुतोब्रह्मत्वापत्तिः ईक्षणस्यैवव्यवधायकत्वादित्याशंक्याह ईक्षांविहायदग्धेधनानलवत्तस्याःस्वयमेवोपशान्तेरितिभावः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥